

stitsministeriet ved Kontorholdsvederlag til Retsbetjentembederne. Det er en Selvfølge, at den Henstilling, der i saa Henseende er fremsat af Udvalget og dets Ordfører, skal blive tagen til Følge.

Hvad det næste Punkt angaar, Forandringen i Lønningsloven af 1870 og specielt § 8, der vedrører Formen for Beregningen af Kontorholdsvederlaget, kan jeg være enig med Udvalget om Ønskeligheden af at komme til en Ændring i de paagældende, 41 Aar gamle Lovbestemmelser, ligesom jeg ogsaa er enig i, hvad den ærede Ordfører har udtalt og skrevet i Betænkningen, at der derved kunde skabes Mulighed for at faa mere ensartede Lønningsforhold ved de sideordnede Kontorer. Det er nemlig klart nok, som det ogsaa blev fremhævet af Ordføreren, at dette, at der ikke gaas frem efter de samme Regler i de forskellige Kontorer, medfører stadig stigende Krav og nogen Misfornøjelse, og det er altid kedeligt, naar man giver forøgede Lønninger, hvad Kontorholdsudgifternes Stigning i Virkeligheden er Udtryk for, at det alligevel ikke virker tilfredsstillende for de paagældende, men ogsaa dette Spørgsmaal skal blive taget op til nærmere Forhandling mellem mine to Kolleger, Finansministeren og Justitsministeren, og mig, hvilket forhaabentlig vil resultere i de ønskede Forandringer i Lønningsloven af 1870 § 8.

Det tredie Forhold, som Ordføreren saavel som Betænkningen have berørt, vedrører Spørgsmaalet om et eventuelt Tilskud til Københavns Kommune til Kontorhold for Københavns Overpræsidentembede. Ordføreren har gjort Rede for, hvordan der har været vekslet en Del Skrivelser denne Sag vedrørende mellem Indenrigsministeriet og Københavns Magistrat, og gjort opmærksom paa, at disse Skrivelser, der ere aftrykte i Bilagene til Betænkningen, af mig ere tilstillede Udvalget uden nogen som helst Antydning af, hvad Ministeriet i saa Henseende ansaa for rigtigt. Men Ordføreren gik ud fra, at der selvfølgelig maatte være en Mening dermed, og det er rigtigt. Jeg kunde udtrykke denne Mening saadan, at naar der i en Skrivelse af 7. September 1908 fra Indenrigsministeriet til Københavns Magistrat angaaende det rejste Spørgsmaal er

lovet, at dette Spørgsmaal skal blive gjort til Genstand for Undersøgelse og Overvejelse ved Revisionen af Lov Nr. 69 af 30. Marts 1906 om Vederlag til Kontorudgifter for Amtmandsembederne, har jeg deri set en Antydning af, at Ministeriet ikke uden videre og paa egen Haand vil afgøre det, men at man ved den første Lejlighed, hvor det blev muligt at høre, hvad Rigsdagen og specielt det Udvalg, som Folketinget antagelig vilde ned sætte vedrørende tilsvarende Forhold, maatte mene om Sagen. Ud fra den Betragtning har jeg ment, det vilde være det rigtige, at Ministeriet ikke først tog Stilling til Sagen, men at det i Henhold til, hvad det har skrevet under 7. September 1908, gav Rigsdagen Lejlighed til at se paa Spørgsmaalet og eventuelt udtale noget til Vejledning for Ministeren under den senere Overvejelse af dette Forhold, og jeg forstaaer da saavel Betænkningen som Ordføreren saaledes, at man i Udvalget finder, at der er noget berettiget i Kravet fra Københavns Magistrat om et Tilskud til Afholdelse af Kontorudgifter for Overpræsidenten, da Overpræsidenten har en Mængde Forretninger, svarende til dem, Amtmændene udføre, og at Udvalget paa den anden Side er klart over, at det hverken set fra Overpræsidentens Synspunkt eller, skal jeg sige, Københavns Kommunes Synspunkt, ej heller fra Statens Synspunkt, vil være heldigt at lægge samme Regler til Grund ved Beregningen af Kontorholdsvederlag for Overpræsidenten som ved Beregningen for Amtmandsembedernes. Vedkommende, idet Overpræsidiat baade for Tiden og i Fremtiden bør være friere stillet med Hensyn til, hvem det vil antage, hvilken Arbejdstid det vil have, og hvilken Lønning det vil give, idet som bekendt Overpræsidiats Forretninger ogsaa til Dels ere kommunale Forretninger, men at dette Tilskud ydes som et skønsmæssigt ansat Tilskud under Hensyn til samtlige de Forretninger, som kunne siges at paahvile Overpræsidenten i hans Egenkab af Statens Tjenestemand og som den, der udfører visse, ifølge Lovgivningen Staten paahvilende, Forretninger. Jeg er enig i de Betragtninger, der i saa Henseende ere komne til Orde fra den ærede Ordførers Side saavel som i Betænkningen, at